

INSTRUKCJA WYDAWNICZA

Wytyczne dotyczące pisania i edycji tekstów przesyłanych do czasopisma „Meritum”.

Uprasza się o stosowanie edytorów tekstu Microsoft Office w wersjach od 2003. Teksty pisane i edytowane w innych programach (np. Open Office) również są dopuszczane, lecz z racji niepełnej konwersji tych formatów (np. .odf) do formatu Microsoft Office (.doc lub .docx) wydłuża się proces redakcyjnej korekty. W skrajnych przypadkach Redakcja zastrzega sobie prawo do odesłania tekstu Autorowi w celu naniesienia poprawek zgodnych z niniejszymi wytycznymi.

Objętość artykułów nie powinna przekraczać 20 tys. znaków (z uwzględnieniem odstępów i przypisów).

1. Układ artykułu:

- Autor: imię, nazwisko oraz miasto (w nawiasie) w lewym górnym rogu nad tytułem, czcionka Times New Roman 12 pkt.
- Tytuł artykułu: czcionka Times New Roman 14 pkt. (pogrubiony), wersaliki, wyśrodkowany.
- Słowa kluczowe: czcionka Times New Roman 10 pkt., wersaliki, wyśrodkowany.
- Tytuły rozdziałów i podrozdziałów: czcionka Times New Roman 12 pkt. (pogrubiony), numerowanie cyframi arabskimi, wyrównanie do lewej.
- Tekst główny: czcionka Times New Roman 12 pkt., wyjustowany.
- Tytuł artykułu w języku angielskim: czcionka Times New Roman 14 pkt. (pogrubiony), wersaliki, wyśrodkowany.
- Streszczenie artykułu w języku angielskim: czcionka Times New Roman 12 pkt.
- Bibliografia: czcionka Times New Roman 12 pkt, wyjustowany.
- Zalecane ustawienia formatowania tekstu głównego:
  - Ustawienia strony: rozmiar papieru – A4; marginesy – górny, dolny, prawy – 2,5 cm, lewy – 3,5 cm.
  - Formatowanie tekstu:
    - Czcionka – Times New Roman 12 pkt.
    - Interlinia – 1,5 wiersza.
    - Wyrównanie – wyjustowany.
    - Wcięcia – 0 cm.
    - Specjalne – pierwszy wiersz co 1,0 cm.
    - Odstępy przed i po – 0 pkt.

- Dopuszczalne formatowania tekstu:
  - Tekst prosty – antykwą.
  - Tekst pochyły – italika.
  - Tekst pogrubiony – boldowanie.
  - TEKST PISANY WERSALIKAMI.
  - Tekst pisany kapitalikami – Imię i Nazwisko, Przykładowy napis.
- Cytowanie:
  - Cytaty ze źródeł należy pisać tekstem prostym (antykwą) i wziąć w cudzysłów.
  - Cytaty z opracowań należy pisać tekstem prostym (antykwą) i wziąć w cudzysłów.
  - Autorskie skróty i wtręty do cytowań należy umieścić w nawiasie kwadratowym – [...] i zapisać antykwą. Cytowania nie należy zaczynać i kończyć nawiasem kwadratowym z wielokropkiem [...]. Fragmenty opuszczone należy oznaczyć trzema kropkami w nawiasach kwadratowych.
  - Cytaty objętością trzy wiersze i więcej należy podawać jako tekst blokowy: czcionka – Times New Roman 10 pkt., akapit – wyjustowany; pierwszy wiersz – brak wcięcia; wcięcia od lewej i od prawej – 1 cm; interlinia – 1,5 wiersza; odstępy od tekstu głównego – przed i po 12 pkt.
  - NIE NALEŻY w dokumencie umieszczać: numerów stron, stopek, nagłówek, grafiki, kolorowego i ozdobnego tekstu.
- Przypisy – stosujemy wyłącznie przypisy dolne. Zalecane ustawienia formatowania:
  - czcionka – Times New Roman 10 pkt.
  - interlinia – 1 wiersz
  - numeracja arabska, nr przypisu – indeks górny
  - wyrównanie – wyjustowany
  - wcięcia – 0 cm
  - specjalne – wysunięcie co 0,3 cm
  - odstępy – przed 0; po 3 pkt.
- Bibliografia:
  - Obowiązuje podział na źródła (bez dodatkowych podziałów np. na źródła rękopiśmienne, drukowane) i opracowania (bez dodatkowych podziałów np. na monografie, artykuły itd.), bez stron internetowych.
  - Bibliografia selektywna (należy podać wybrane publikacje – max jedna strona A4).
  - Spis bibliograficzny powinien być sporządzony w porządku alfabetycznym na podstawie nazwisk autorów (szyk przestawny inicjału/ów i nazwiska nie obowiązuje w przypadku

redaktorów pracy zbiorowej, tłumacza, opracowującego itd.) lub tytułu – np. w przypadku nieznanego autora czy pracy pod redakcją.

- W przypadku archiwów podaje się pełną nazwę archiwum, nazwę zespołu archiwalnego i numery np. działu, sygnatury, teczek, a w przypadku bibliotek podaje się pełną nazwę biblioteki i numer rękopisu.
- W bibliografii nie podaje się numerów stron.
- Na końcu opisu bibliograficznego stawiamy kropkę.
- Pozostałe wymogi podawania publikacji obowiązują jak przy przypisach dolnych (punkty 2, 3, 4, 5, 11).
- Przykładowa bibliografia w dalszej części instrukcji.

Zapis przypisów

W zapisie przypisów należy stosować niżej wymienione zasady.

Pogrubienia („wyboldowanie”) poniższych zapisów przyjęto jedynie na potrzeby niniejszej instrukcji i w codziennej pracy nie należy ich stosować.

Punkt 1

- W publikacji należy stosować przypisy dolne, numerowane kolejno liczbami arabskimi w formie indeksu górnego, „przykład zastosowania przypisu”¹⁰, kolejny przykład¹¹.
- Znaki interpunkcyjne (. , ; :) należy stawiać po numerze przypisu (przykłady wyżej).
- Należy stosować łacińskie (a nie polskie) zwroty: **op. cit.**, **ibidem**, **idem**, **eadem**, **passim** – pisane pismem prostym (antykwą).
- Numeracja przytaczanych w przypisach tomów – cyframi arabskimi: **t. 7**; **t. 9**. Numeracja przytaczanych w przypisach części i zeszytów – cyframi arabskimi: **z. 15**; **cz. 7**.
- Przyjmuje się następujący zapis poszczególnych skrótów: **t.**; **z.**; **red.**; [w:]. Pozostałe skróty zostały wymienione w tabeli na końcu niniejszej instrukcji.
- Jeśli w przypisie autor powołuje się na kilka prac, to poszczególne odwołania należy oddzielić średnikiem ;

Punkt 2

Przypis składa się z następujących „sekcji”:

Inicjał im. autora i Nazwisko, **Tytuł opracowania**, **Miejsce i roku wydania**, **Strona/y**.

Przykład:

M. F. Jagodziński, Archeologiczne ślady osadnictwa między Wisłą a Pasłęką we wczesnym średniowieczu. Katalog Stanowisk, Warszawa 1997, s. 186–195.

Tytuł opracowania zawsze jest pisany pismem *pochyłym (italiką)*, bez cudzysłowu. Jedynie tytuły cytowanych opracowań, które nie ukazały się drukiem (maszynopisy, prace magisterskie, doktorskie itp.), piszemy pismem prostym (antykwą).

Punkt 3

Jeśli cytowana praca znajduje się w zbiorze artykułów, a zbiór ten nie jest periodykiem, to należy również podać jego tytuł. Zasady formatowania **Tytułu zbioru** są takie same jak w przypadku **Tytułu opracowania**.

Inicjał im. autora i Nazwisko, **Tytuł**, [w:] **Tytuł zbioru**, **Miejsce i roku wydania**, **Strona/y**.

Przykład:

J. Powierski, *Dzieje Kwidzyna. Średniowiecze*, [w:] *Kwidzyn. Z dziejów miasta i okolic*, Olsztyn 1982, s. 50.

Punkt 4

Jeśli cytat odnosi się do opracowania zbiorowego lub zbioru artykułów, który jest „**pod redakcją**”, to wówczas imię i nazwisko **red.** aktora umieszczamy po tytule pracy zbiorowej.

Przykład zapisu cytowania opracowania/pracy zbiorowej „**pod redakcją**”:

Nazwy miejscowe Polski. Historia, pochodzenie, zmiany, red. K. Rymut, Kraków 1999, s. 242.

Przykład zapisu cytowania artykułu znajdującego się w zbiorowej/zbiorze artykułów „**pod redakcją**”:

J. Powierski, *Dzieje Kwidzyna. Średniowiecze*, [w:] *Kwidzyn. Z dziejów miasta i okolic*, red. K. Górski, Olsztyn 1982, s. 50.

Analogicznie po tytule zapisujemy: tłumacza – **tłum.**; wydawcę – **wyd.** (dotyczy najczęściej źródeł); opracowującego – **oprac.** (dotyczy najczęściej źródeł).

Punkt 5

Cytowanie artykuł z prasy naukowej i codziennej.

Tytuł periodyku piszemy pismem prostym (antykwą) i w cudzysłowie. W zapisie cytowania artykuł z prasy naukowej i codziennej nie stosujemy [w:]

Inicjał im. autora i Nazwisko, **Tytuł artykułu**, **Tytuł periodyku**, **Rok wydania**, **Nr tomu i zeszytu**, **Strona/y**.

Przykład:

B. Śliwiński, *Rola polityczna rycerstwa gdańskiego w okresie wojny domowej na Pomorzu Gdańskim w latach 1269-1272*, „Zapiski Historyczne”, 1986, z. 2, s. 5-19.

W sekcji **Nr tomu i zeszytu** mogą się znaleźć różne informacje: **R.** - rocznik; **t.** - tom; seria; **nr** - numer

Przykład:

G. Białuński, *Pruskie związki terytorialno-osadnicze w dorzeczu środkowej Łyny w XIII wieku*, „Komunikaty Mazursko-Warmińskie”, 2004, nr 1 (243), s. 9-16.

Punkt 6

Stosowanie skrótów tytułów często cytowanych prac:

Przykłady:

⁷ A. Bitner-Wróblewska, A. Piotrowski, *Wały podłużne w okolicach Biskupca w woj. olsztyńskim. Przyczynek do pochodzenia i chronologii tego typu obiektów na obszarze południowej Warmii*, „Komunikaty Mazursko-Warmińskie” [dalej: KMW], 1990, nr 1-4, s. 133-140;

¹⁰ G. Białuński, *Pruskie związki terytorialno-osadnicze w dorzeczu środkowej Łyny w XIII wieku*, KMW, 2004, nr 1 (243), s. 9-16.

Punkt 7

Gdy przypisach następujących bezpośrednio po sobie ponownie pojawia się już cytowana praca, stosujemy zapis - **ibidem** (tamże):

Przykłady:

⁸ G. Labuda, *Die Prussen in den Tschechischen und Slowakischen Ländern des frühen Mittelalters*, [w:] *Otázky dějin střední a východní Evropy*, uspoř. F. Hejl, Brno 1971, s. 19-24.

⁹ **ibidem**, s. 21.

Punkt 8

Gdy przypisach nie następujących bezpośrednio po sobie ponownie pojawia się już cytowana praca, stosujemy zapis - **op. cit.** (dzieło cytowane), pod warunkiem jednak, iż w przypisach nie występują inne prace tegoż autora.

Przykłady:

⁸ G. Labuda, *Die Prussen in den Tschechischen und Slowakischen Ländern des frühen Mittelalters*, [w:] *Otázky dějin střední a východní Evropy*, uspoř. F. Hejl, Brno 1971, s. 19-24.

⁹ *Codex diplomaticus et epistolaris regni Bohemiae*, ed. G. Friedrich, t. 1, Pragae 1904-1907, nr 79 (1078 r.: *Prusi*), 110 (po 18 II 1126 r.: *Prusci*), 115 (po 30 VI 1131 r.: *Pruzeh*), 382 (po 19 V 1046 r., falsyfikat z XII w.: *Prusy*).

¹⁰ G. Labuda, op. cit., s. 20. Warto też odnotować odosobnioną hipotezę J. Bielatowicza, który uznał, że w języku słowiańskim istniał wyraz *prus* oznaczający 'konia', a zatem nazwy miejscowe *Prusy* pochodziły od ludzi zajmujących się hodowlą koni lub noszących taki przydomek, z tym też wiązał pojawienie się tych nazw w Czechach, por. J. Bielatowicz, *Kilka uwag o czeskich i polskich nazwach miejscowych*.

Punkt 9

Gdy w przypisach nie następujących bezpośrednio po sobie znowu pojawia się już raz wymieniona praca, a cytowaliśmy już różne prace tegoż autora, wtedy skracamy tytuł danej pracy. *Prusy itp.*, *Slavia Occidentalis*, t. 12, 1933, s. 301-303.

Przykłady:

¹² M. Biskup, *Studium historyczno-urbanistyczne miasta Ławy (woj. olsztyńskie)*, Toruń 1953, s. 158.

¹³ *Das grosse Ämterbuch des Deutschen Ordens*, hrsg. v. W. Ziesemer, Danzig 1921, 166.

¹⁴ Zob. M. Biskup, *Ława. Początki miasta. Ława w epoce feudalnej. Miasto kapitalistyczne*, [w:] *Studia z historii budowy miast polskich*, Prace Instytutu Urbanistyki i Architektury, t. 6, z. 2/17, Warszawa 1957, s. 121-127.

¹⁵ J. Tandecki, *Struktury administracyjne oraz formy życia w wielkich miastach Prus Krzyżackich i Królewskich w średniowieczu i na progu czasów nowożytnych*, Toruń 2001, s. 16.

¹⁶ M. Biskup, *Studium*, s. 4.

¹⁷ J. Tandecki, *Struktury administracyjne*, s. 44.

¹⁸ M. Biskup, *Ława*, s. 87.

Punkt 10

Jeśli wymieniamy pod rząd kilka prac danego autora, to jego imię i nazwisko zastępujemy zwrotem – **idem** (tegoż); **eadem** (tejże).

Przykłady:

²⁰ **F. Lorentz**, *Preußen in Pommerellen*, Mitteilungen des Westpreußischen Geschichtsvereins, 32. Jg., 1933, H. 3, s. 49-59; **idem**, *Nochmals die Preußen in Pommerellen*, Mitteilungen des Westpreußischen Geschichtsvereins, 34 Jg., 1935, H. 1, s. 1-4.

²¹ **Idem**, *Jakiś przykładowy tytuł*, Berlin 1944, s. 84.

⁴⁵ H. Modrzewska, *Osadnictwo jenieckie we wcześniejszym średniowieczu polskim. Uwagi w sprawie obcego elementu etnicznego w toponomastyce polskiej*, „Kwartalnik Historii Kultury Materialnej”, 1969, nr 3; eadem, *Osadnictwo obcoetniczne i innoplemienne w Polsce wcześniejszego średniowiecza*, Warszawa 1984.

⁴⁶ Eadem, *Jakiś przykładowy tytuł*, Kraków 1995, s. 144.

Punkt 11

Zapisu materiałów źródłowych dokonujemy w następujący sposób:

Nazwa Archiwum lub Biblioteki, Fond, Inwentarz, Tom, Autor, Tytuł, Karta.

Przykład:

Państwowe Archiwum Historyczne w Wilnie, F1135, inw. 20, syng. 397, Paulina z Białozorów Kończyna, Pamiętniki, k. 20.

Punkt 12

Zapis materiałów ze stron internetowych.

Nazwa strony internetowej, data dostępu. Stronę oraz datę należy umieścić w znakach: <>.

Przykład:

<wojtkuszki.eu, 26 I 2016>

Przykładowa bibliografia:

Bibliografia:

Źródła:

Archiwum Państwowe w Bydgoszczy, Urząd Województwa Pomorskiego w Toruniu, sygn. 30175.

Archiwum Państwowe w Poznaniu:

Komitet Miejski Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Pile 1948-1965, sygn.: 13, 42;

Komitet Powiatowy Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej Piła-Trzcianka 1965-1975, sygn.: 7, 9.

Biblioteka Książąt Czartoryskich w Krakowie, rkps 5460.

„Gazeta Warszawska”, 1812, nr: 52, 55; 1813, nr 12.

Kodeks Dyplomatyczny Małopolski, t. 3, wyd. F. Piekosiński, Kraków 1887.

Platona Gorgiasz, przeł. W. Witwicki, Warszawa 1958.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 III 1928 r. o położnych (Dz.U. z 1928 r., Nr 34, poz. 316).

Opracowania:

- Jackiewicz-Garniec M., Garniec M., *Zamki państwa krzyżackiego w dawnych Prusach: Powiśle, Warmia, Mazury*, Olsztyn 2006.
- Czerwiński K., *Likwidacja Prałatury Piłskiej*, „Ziemia Nadnotecka”, 1972, R. 12, nr 8 (137).
- Dzieje Warszawy*, t. 3, *Warszawa w latach 1795-1914*, red. S. Kieniewicz, Warszawa 1976.
- Gliniecki T., *Elbląg czasów wojny*, Elbląg 2013.
- Gliniecki T., *Elbląskie okruchy XX wieku*, Elbląg 2013.
- Kamińska K., *Sądownictwo miasta Torunia do połowy XVII w. na tle ustrojów niektórych miast Niemiec i Polski*, Warszawa-Poznań-Toruń 1980.
- Możejko B., *Jeszcze o staroście generalnym Wielkopolski Wierzbicie*, [w:] *Ludzie, władza, posiadłości*, t. 1, *Gdańskie studia z dziejów średniowiecza*, red. J. Powierski, B. Śliwiński, Gdańsk 1994.

SKRÓTY:

- Archiwum Akt Nowych w Warszawie – AAN
- Archiwum Główne Akt Dawnych w Warszawie – AGAD
- Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej – AIPN
- Archiwum Państwowe w Warszawie – APW
- Archiwum Państwowe w Toruniu – APT
- Archiwum Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych – ATPSP
- Biblioteka Czartoryskich w Krakowie – BCz
- Biblioteka Jagiellońska – BJ
- Polski Słownik Biograficzny* – PSB